

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218205082
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2218205082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Ľubica Spálová v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX B., zastúpený splnomocnenkyňou: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX B., proti žalovaným: 1. Projekt 01 Consulting s. r. o., Špitálska 61, 811 08 Bratislava, IČO: 45 730 008, 2. Auctioneer s. r. o., so sídlom: Špitálska 61, 811 08 Bratislava, IČO: 45 881 014, obaja zastúpení advokátom: Mgr. Marián Hrbáň, 821 08 Jelačičova 1, Bratislava, 3. E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX I. F., zastúpená advokátkou: Mgr. Elena Szabóová, so sídlom Komárňanská 100, 947 01 Hurbanovo, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/63/2018-863 zo dňa 08. februára 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaní 1. až 3. **m a j ú** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol v celom rozsahu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným určenia neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby, ktorá sa konala 23. augusta 2018 a predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, v tom čase vo vlastníctve žalobcu. Výrokom II. priznal žalovaným 1 až 3 nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

1.1 Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou § 137 písm. d), § 111 ods. 3, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), § 2 písm. a), § 3 ods. 6, § 7 ods. 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 12 ods. 1 - 6, § 16 ods. 2 a 6, § 17 ods. 5 písm. a), § 21 ods. 2, 4 a 6, § 22 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej aj „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 151a, § 151b ods. 1 až 3, § 151j ods. 1 a 2, § 151l ods. 1 až 3, § 37 ods. 1 a 3, § 41 zákona č. 40/1946 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 497 a § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“).

1.2. V poradí prvým rozsudkom z 12.04.2022 súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovaným 1. až 3. nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 24Co/82/2022 - 768 z 26.04.2023 rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok na určenie neplatnosti dražby a dôsledne sa zaoberať naplnením, resp. nenaplnením každého jednotlivého žalobcom uvádzaného dôvodu

neplatnosti dražby, a to jednak z hľadiska okolnosti, či boli porušené ustanovenia zákona a jednak z hľadiska, či v okolnostiach danej veci išlo o také porušenie zákona, ktorým by bol žalobca zároveň dotknutý na svojich právach. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo tiež preskúmať, či žalobca v čase doručovania oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 18.5.2018 a oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 04.07.2018 mal evidovaný pobyt na doručovacej adrese.

1.3 Po vrátení veci odvolacím súdom, súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že právny predchodca žalovaného 1 ako veriteľ (banka) a žalobca uzavreli zmluvu o hypotekárnom úvere, na základe žiadosti žalobcu z 08.07.2004, vo výške 728 000 Sk (24 165,17 eura), za účelom rekonštrukcie rodinného domu, so 7,5% ročným zmluvným úrokom. Hypotekárny úver bol zabezpečený zriadením záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre okres Dunajská Streda, obec a katastrálne územie B. vo vlastníctve žalobcu. V zmysle bodu 8. článku VI úverovej zmluvy bol dlžník povinný informovať banku o podstatných zmenách osobnej a ekonomickej povahy a o prípadných nových záväzkoch všetkých spoludlžníkov. Zo zmluvy o zriadení záložného práva z 15.07.2004 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu - banka, ako záložný veriteľ a žalobca, ako záložný dlžník uzavreli predmetnú zmluvu na zabezpečenie pohľadávky a príslušenstva banky. V bode 8 si zmluvné strany dohodli, že ak dlžník (žalobca) pohľadávku s príslušenstvom včas a riadne nesplátí, alebo poruší iné podmienky zmluvy o hypotekárnom úvere, záložný veriteľ môže založenú vec predať, po predchádzajúcom písomnom upozornení dlžníka. V bode 12 je riadne uvedená zabezpečovaná pohľadávka veriteľa. V úvodných ustanoveniach mal dlžník - žalobca uvedené trvalé bydlisko B. XXX. Žalobca napriek opakovaným upomienkam úver riadne nesplácal a banka následne vyhlásila predčasné splatenie poskytnutého úveru. K 20.05.2005 bola celková výška bankovej pohľadávky 757 429,11 Sk (25 142,04 eura), z toho na istine 725 022,62 Sk (24 066,34 eura), na zmluvných úrokoch 29 240,35 Sk, na úrokoch z omeškania 126,14 Sk, na poplatkoch 855 Sk, na sume štátneho príspevku 2 185 Sk. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo 17.08.2009 je zrejmé, že veriteľ - banka, právny predchodca žalovaného 1 žalobcovi oznámila začatie výkonu záložného práva s povinnosťou žalobcu strpieť výkon a byť súčinný. Z doručky je zrejmé, že listová zásielka bola podaná 24.08.2009, žalobcova zásielka bola uložená na pošte s poznámkou adresát nepreberá v odbernej lehote, zásielka vrátená poštou 14.09.2009 a zásielka prijatá veriteľom 16.09.2009. Dlžník - žalobca mal uvedené trvalé bydlisko B. XXX. Veriteľ - B. banka Slovensko ako postupca postúpil pohľadávku postupníkovi - B. Faktoring Koverteléskezelo Zrt. V prílohe č. 2 k tejto zmluve pod por. číslom 53 je riadne označená banková pohľadávka voči žalobcovi. Banka oznámila postúpenie pohľadávky žalobcovi, ktorý si zásielku s oznámením neprevzal v odbernej lehote. B. Faktoring Koverteléskezelo Zrt. ako postupca postúpil pohľadávku postupníkovi - B. Faktor Slovensko s. r. o. V prílohe k tejto zmluve pod por. číslom 98663306 je riadne označená banková pohľadávka voči žalobcovi. Postupník oznámil postúpenie pohľadávky žalobcovi, zásielky 14.06.2011, s poznámkou pošty - adresát neznámy, dátum vrátenia 16.06.2011. Dlžník - žalobca mal uvedené trvalé bydlisko B. XXX. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/70/2013 z 05.08.2013 bol žalobca uznaný vinným pre trestný čin úverového podvodu, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov so skúšobnou trojročnou dobou a povinnosť zaplatiť poškodenej - B. Faktoring Slovensko, IČO: 45 730 008 škodu vo výške 24 066,34 eura. Zo skutkovej časti rozsudku vyplýva, že žalobca dňa 08.07.2004 vylákal od B. banky Slovensko úver, tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, uvedením nepravdivých údajov o čistom mesačnom príjme a zamestnaní, predložil nepravdivé faktúry týkajúce sa rekonštrukcie rodinného domu, na základe predložených dokladov dňa 15.07.2004 v Nitre v pobočke poškodenej banky uzatvoril ako dlžník zmluvu o hypotekárnom úvere č. 91/3001/04HU, pričom čerpal úver vo výške 728 000 Sk (24 165,17 eura) za účelom rekonštrukcie rodinného domu zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie B., okres Dunajská Streda, ktorý sa zaviazal splácať po dobu 20 rokov s mesačnými splátkami vo výške 5 865 Sk (194,68 eura), ktorý ale nesplácal a tak spôsobil banke značnú škodu – 728 000 Sk (24 165,07 eura). Zo zápisnice o výsluchu vtedy obvineného žalobcu súd prvej inštancie zistil v roku 2004 bol v zlej finančnej situácii, nemal žiaden príjem, vedel, že mu v banke hypotéku nedajú, tak si pomohol inak. Kúpil falošné faktúry, ktoré následne predložil banke a následne mu bola schválená hypotéka. Peniaze z úveru vyčerpil a zaplatil pár mesačných splátok. Keď sa peniaze minuli a nepodarilo sa mu zamestnať, tak odišiel do zahraničia. Ofutoval, že banke predložil nepravé faktúry a že uviedol, že je zamestnaný vo firme, kde nikdy nepracoval.

1.4 Z výpisu listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie B. k 11.10.2018 je zrejmé, že vlastníčkou v podiele 1/1 tam zapísaných nehnuteľností je žalovaná 3, ktoré nadobudla dobrovoľnou dražbou 23.08.2018. Pred týmto zápisom bol vlastníkom nehnuteľnosti žalobca, pričom v časti C listu vlastníctva

bola zapísaná ťarcha, spočívajúca v záložnom práve žalovaného 1 zapísané pod č. V 2897/04. Tiež z výpisu z predmetného listu vlastníctva k 10.01.2018 je zrejmé, že žalobcovi k vlastníctvu predmetnej nehnuteľnosti pribudli ďalšie ťarchy - záložné práva. Tiež bolo zaznamenané začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom - B. Bankou formou dobrovoľnej dražby.

1.5 Z vyhlásenia navrhovateľa dražby z 12.01.2018 vyplýva označenie dlžníka, predmet dražby vrátane ťarch, titul dražby - výšku a splatnosť pohľadávky k 10.01.2018; splatnosť k 20.04.2005 vo výške 56 656,15 eura, z tohto istina 24 066,34 eura, úroky 24 389,83 eura, úroky z omeškania 8 199,98 eura. Zmluvu o vykonaní dražby z 12.01.2018 uzavreli dražobník - žalovaný 2 a navrhovateľ dražby - právny predchodca žalovaného 1 za účelom vykonania dobrovoľnej dražby, pričom riadne uviedli predmet dražby ako aj vlastníka, minimálne prihodenie, dôvod konania dražby, dlžníka - žalobcu, ako povinného, pohľadávku z hypotekárneho úveru, záložné právo, zapísané ťarchy na predmete dražby. Dodatkom k tejto zmluve z 15.05.2018 zmluvné strany dohodli najnižšie podanie (14 200 eura) a tiež možnosť licitátora znížiť sumu najnižšieho podania (maximálne na 12 780 eura). Zmluvu o vykonaní opakovanej dražby z 02.07.2018 uzavreli dražobník - žalovaný 2 a navrhovateľ dražby - právny predchodca žalovaného 1 za účelom vykonania opakovanej dobrovoľnej dražby, pričom riadne uviedli predmet dražby, najnižšie podanie 10 650 eura, minimálne prihodenie, dôvod konania dražby, dlžníka - žalobcu, ako povinného, pohľadávku z hypotekárneho úveru, záložné právo, zapísané ťarchy na predmete dražby.

1.6 Znaleckým posudkom č. 79/2018 vypracovaným 10.04.2018 Ing. Františkom Orságom, znalcom v odbore stavebníctvo, odvetia pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľnosti, na základe objednávky žalovaného 2 bol ohodnotený predmet dražby na 14 200 eura. Listom zo 16.04.2018 bol žalovaným 2 zasielaný žalobcovi uvedený znalecký posudok, žalobca zásielku doručovanú na adresu B. XXX neprevzal, s poznámkou adresát neznámy. Znalecký posudok bol zaslaný aj zástupkyňi žalobcu, zásielku prevzala dňa 20.04.2018.

1.7 Oznámením o dobrovoľnej dražbe č. 005/2018 zo 16.05.2018 dražobník - žalovaný 2 oznámil dátum konania (prvej) dražby na 28.06.2018 na základe návrhu navrhovateľa dražby, zároveň bol určený predmet dražby, spôsob stanovenia ceny predmetu dražby, najnižšie podanie a minimálne prihodenie, dražobnú zábezpeku, spôsob úhrady ceny dosiahnutej vydražením, obhliadku predmetu dražby - 12.06.2018, nadobudnutie vlastníctva, podmienky odovzdania predmetu dražby vydražiteľovi, označenie notára a poučenie. Oznámenie o dobrovoľnej dražbe bolo žalobcovi doručované na jeho adresu B. XXX. Žalobca si zásielku neprevzal, vrátila sa s poznámkou adresát neznámy dňa 24.05.2018. Zo zápisnice z 1. obhliadky predmetu dražby súd prvej inštancie zistil, že žalovaný 2 dražobník v zápisnici uviedol miesto, dátum a čas obhliadky, predmet dražby, zúčastnené osoby na obhliadke; objekt bol označený páskou dražba a vyvesené oznámenie o dobrovoľnej dražbe. V poznámke uvedené, že bola prítomná zástupkyňa žalobcu, ktorá uviedla, že disponuje kľúčmi od predmetu dražby, no nehnuteľnosť nespřístupnila, vyhlásila, že spraví všetko, aby nehnuteľnosť získala do osobného vlastníctva a ešte počas obhliadky odstránila z objektu vyvesené oznámenie a pásku dražba. Z notárskej zápisnice z 23.06.2018 je zrejmé osvedčenie vykonanej dobrovoľnej dražby, kde navrhovateľom dobrovoľnej dražby bol právny predchodca žalovaného 1, dražobníkom žalovaný 2. Bol riadne uvádzaný predmet dražby, jeho vlastníka a tiež záväzky vlastníka - exekučné tituly. Predmet dražby však nebol vydražený, pretože žiaden účastník dobrovoľnej dražby neurobil ani najnižšie podanie (12 780 eur).

1.8 Zo zápisnice z 2. obhliadky predmetu dražby z 26.06.2018 je zrejmé, že žalovaný 2 dražobník v zápisnici uviedol miesto, dátum a čas obhliadky, predmet dražby, zúčastnené osoby na obhliadke; objekt nespřístupnený, prítomná zástupkyňa žalobcu uviedla, že disponuje kľúčmi od predmetu dražby, ale neposkytla súčinnosť z dôvodu, že to chcú riešiť a nadobudnúť v rámci rodiny ona spolu s manželom. Z fotodokumentácie sú zrejmé označenia miesta konania predmetu dražby, zreteľný viditeľný nápis dražba na opustenom rodinnom dome spolu s oznámením o dobrovoľnej dražbe. Oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe č. 005/2018 zo 04.07.2018 dražobník - žalovaný 2 oznámil dátum konania (opakovanej) dražby na 23.08.2018 na základe návrhu navrhovateľa dražby - žalovaného 1, zároveň bol určený predmet dražby, ťarchy na nehnuteľnosti - exekučné tituly a záložné práva, spôsob stanovenia ceny predmetu dražby, najnižšie podanie a minimálne prihodenie, dražobnú zábezpeku, spôsob úhrady ceny dosiahnutej vydražením, obhliadku predmetu dražby - 15.08.2018, podmienky nadobudnutia vlastníctva, podmienky odovzdania predmetu dražby vydražiteľovi, označenie notára a poučenie. Žalobcovi bola doručovaná listová zásielka na jeho adresu B. XXX, žalobca zásielku s

poštovou podacou pečiatkou z 11.07.2018 neprevzal, s poznámkou adresát neznámy. Zo zápisnice z obhliadky predmetu dražby (označenej tiež ako 1.) z 09.08.2018 vyplýva, že žalovaný 2 dražobník v zápisnici uviedol miesto, dátum a čas obhliadky, predmet dražby, zúčastnené osoby na obhliadke; objekt bol označený páskou dražba a vyvesené oznámenie o dobrovoľnej dražbe. V poznámke uvedené, že bola prítomná zástupkyňa žalobcu, nesprístupnila nehnuteľnosť, vyhlásila, že na opakovanú dražbu majú zasa pripravený iný scenár marenia dobrovoľnej dražby, vyhlásila, že nesprístupní predmet dražby, počas I. obhliadky odstránila z objektu vyvesené oznámenie o dobrovoľnej dražby a pásku dražba. Zo zápisnice z obhliadky predmetu dražby (označenej tiež ako 2.) z 15.08.2018 vyplýva, že žalovaný 2 dražobník v zápisnici uviedol miesto, dátum a čas obhliadky, predmet dražby, zúčastnené osoby na obhliadke. V poznámke uvedené, že bola prítomná zástupkyňa žalobcu, nesprístupnila nehnuteľnosť, vyhlásila, že objekt nesprístupní napriek výzvam, tvrdí, že má predkupné právo a dražba je nezákonná. Notárskou zápisnicou z 23.08.2018 bolo osvedčené vykonanie opakovanej dobrovoľnej dražby, kde navrhovateľom dobrovoľnej dražby bol právny predchodca žalovaného 1, dražobníkom žalovaný 2. Bol riadne uvádzaný predmet dražby, jeho vlastníka a tiež záväzky vlastníka - exekučné tituly. Cena dosiahnutá vydražením bola 18 650 eur, vydražiteľkou sa stala žalovaná 3.

1.9 Lustráciou v registri obyvateľov prvoinštančný súd zistil, že žalobca bol prihlásený na trvalý pobyt od 26.11.2018 na adrese A. XX/XXX, B.. Listom z 27.08.2020 sa prostredníctvom zástupkyne žalobca vyjadril, že má túto jedinou adresu, a to adresu trvalého pobytu: A. XXX, B.. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na žiadosť súdu potvrdilo, že žalobca mal trvalý pobyt na A. XXX/XX, B. od 18.05.2018 do 04.07.2018 s dátumom platnosti od 13.10.1976 do ukončenia platnosti 22.11.2018. Následne od 26.11.2018 je opäť dátum začiatku platnosti.

1.10 Na základe vykonaného dokazovania prvoinštančný súd skonštatoval, že žaloba bola podaná v trojmesačnej zákonnej lehote odo dňa príklepu, a bola prípustná podľa § 137 písm. d) C. s. p. v spojení s § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca nepreukázal, že by došlo k porušeniu ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, a že by tieto porušenia mali za následok dotknutie sa jeho práv. Namietal síce viaceré porušenia, ale nekonkretizoval, aká ujma mu v dôsledku nich vznikla. K spochybneniu inštitútu dobrovoľnej dražby žalobcom, ktorý tvrdil, že mu bolo scudzené vlastníctvo bez jeho súhlasu, súd uviedol, že záložné právo a dobrovoľná dražba sú legitímne, ústavne súladné inštitúty slovenského právneho poriadku, pričom záložné právo slúži na zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu veriteľovej pohľadávky. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je tak primeraným a legitímnym opatrením na realizáciu uhradzovacej funkcie. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného 1 bola 15. júla 2004 uzatvorená Zmluva o hypotekárnom úvere a Zmluva o zriadení záložného práva, ktorou bola pohľadávka zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie B.. Napriek tomu, že ide o hypotekárny úver so splatnosťou dlhšou ako desať rokov, a preto sa naň nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, posúdil úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú. Preskúmaním zmluvy nezistil jej neplatnosť, pretože obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované § 497 Obchodného zákonníka (určenie strán, peňažných prostriedkov, záväzok vrátiť ich a zaplatiť úroky), a bola podpísaná žalobcom slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, čím vyhovel § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca vzniesol aj námietku neplatnosti úverovej a následne aj záložnej zmluvy z dôvodu obsahu neprijateľných zmluvných podmienok, ale bez ich konkretizácie. Súd túto námietku odmietol ako nedôvodnú s poukazom na to, že neprijateľné podmienky sú len vedľajšími dojednaniami, ktoré nespôsobujú neplatnosť celého právneho úkonu, ale len ich čiastočnú neplatnosť podľa § 41 Občianskeho zákonníka, a v žiadnom prípade nespôsobujú neplatnosť vykonanej dražby. Súd sa zaoberal aj námietkou neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (nepožadovať neprimerane vysokú sankciu), avšak nezistil, že by veriteľ požadoval neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Zároveň poukázal na to, že žalobca sám v trestnom konaní priznal predloženie falošných dokumentov na získanie úveru a za toto konanie bol odsúdený, pričom predmetné rozhodnutie sa stalo aj vykonateľným exekučným titulom na zaplatenie istiny. Napokon súd ak nedôvodnú posúdil aj námietku žalobcu, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby nebol dohodnutý. Vysvetlil, že možnosť speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby v prípade nesplnenia pohľadávky dlžníka vyplýva priamo zo zákona, konkrétne z § 151j ods. 1 a § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom záložný veriteľ koná ako zástupca záložcu na základe jeho predchádzajúceho súhlasu daného už uzatvorením záložnej zmluvy. Súd rovnako neuznal námietku neplatnosti záložnej zmluvy z dôvodu nešpecifikovaných väd. Preskúmaním zistil, že záložná zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa § 151a Občianskeho zákonníka, vrátane riadneho vymedzenia strán, zabezpečovanej pohľadávky (46 719

eur) a špecifikácie zálohu, pričom záloh bol k pohľadávke primeraný. Súd tiež uviedol, že námietka chybného rodného čísla v návrhu na vklad záložného práva nespôsobuje neplatnosť žiadnej zo zmlúv ani dražby.

1.11 Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ďalej konštatoval, že je nesporné, že žalobca nesplácal riadne a včas úver, keď po čerpaní uhradil iba 531,63 eura, čo viedlo k oprávnenému kroku právneho predchodcu žalovaného 1 - predčasnej splatnosti úveru. Žalobca bol navyše právoplatne odsúdený za úverový podvod s povinnosťou nahradiť škodu vo výške 24 066,34 eura (teraz žalovanému 1), pričom z tejto sumy po odsúdení uhradil len 2 160 eur. Súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku premlčania pohľadávky, pretože pohľadávka bola priznaná právoplatným trestným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5. augusta 2013, a premlčacia lehota je v takom prípade desať rokov (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom navyše, v zmysle § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, zabezpečená pohľadávka záložným právom nie je premlčaná, ak nie je riadne a včas splnená, čo umožňuje záložnému veriteľovi uspokojenie zo zálohu. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku premlčania vznesenú zástupkyňou žalobcu pri obhliadke nehnuteľnosti, pretože žalobca sa sám nezaujímal o svoje povinnosti, neplnil dohodnutý splátkový kalendár, a osoby prítomné pri obhliadke nedisponovali plnou mocou; navyše žalobca námietku premlčania na súde nevzniesol pred konaním dražby, preto táto námietka nemohla ovplyvniť platnosť dražby. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu o nemožnosti dražiť nehnuteľnosť z dôvodu nízkej hodnoty pohľadávky podľa § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, pretože hodnota pohľadávky bez príslušenstva ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva bola zistená vo výške 24 066,34 eura, čím prevyšovala limit 2 000 eur. Prvoinštančný súd sa nezaoberal ani námietkami žalobcu spochybňujúcimi pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, poukazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej ani nesprávne vyčíslenie pohľadávky, ak nebol úver v celosti splatený a došlo k uspokojeniu veriteľa z ceny vydraženej nehnuteľnosti, nezakladá neplatnosť dražby; navyše žalovaný 1 si splnil povinnosť podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a urobil vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky. K námietke nedoručenia oznámenia o začatí výkonu záložného práva a oznámení o dobrovoľnej dražbe súd skonštatoval, že žalovaný 1 (právny predchodca banka) opakované doručenie preukázal oznámením zo 17. augusta 2009 na adresu trvalého pobytu žalobcu. Žalobca si zásielku neprevzal, hoci sa na adrese zdržiaval a mal povinnosť prevziať si poštu, súd konštatuje, že došlo k fikcii doručenia dňa 16. septembra 2009 v zmysle vtedy platného § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a teda nedošlo k porušeniu § 151i ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd neuznal tvrdenie žalobcu o zdržiavaní sa v cudzine (Slovinsku) ako dôvod neprevzatia zásielok, pretože žalobca nepreukázal nahlásenie novej doručovacej adresy veriteľovi, hoci mu táto povinnosť vyplývala z úverovej zmluvy, a nepreukázal ani trvalé zdržiavanie sa mimo adresy trvalého pobytu. Zdôraznil, že je na zodpovednosti žalobcu, akú adresu uvedie ako doručovaciu a či nahlási jej zmenu, a nedoručenie nemožno pripísať veriteľovi ani dražobníkovi. Pre doručovanie ďalších písomností platil už nový procesný predpis - Civilný sporový poriadok (§ 111 ods. 3 C. s. p. a § 106 ods. 1 písm. a) C. s. p.).

1.12 Pokiaľ ide o povinnosti dražobníka pri oznámení dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách, súd zistil, že hoci dražobník nepreukázal splnenie 15-dňovej lehoty zverejnenia oznámenia na úradnej tabuli obce, z vyjadrenia zástupkyne žalobcu, ktorá sa o dražbe dozvedela z novin, usúdil, že požiadavka zverejnenia v periodickej tlači bola splnená. Vo vzťahu k povinnosti umiestniť oznámenie na predmet dražby najmenej 15 dní vopred súd konštatoval, že táto skutočnosť nebola spochybnená, no aj keby 15-dňová lehota splnená nebola, súd zastáva názor, že samotné neoznačenie predmetu dražby by nespôsobovalo neplatnosť dražby, najmä ak nie je preukázaná konkrétna príčinná súvislosť medzi týmto porušením a ujmom na právach žalobcu. Súd posúdil aj námietku týkajúcu sa miesta konania dražby v Bratislave, hoci nehnuteľnosť sa nachádzala v obci B. (vzdialenosť cca 55 km). Konštatoval, že vzhľadom na prijateľnú časovú dostupnosť (autom cca 50 minút) a účasť viacerých záujemcov na dražbe, určené miesto konania neobmedzilo možnosť účasti potenciálnych dražiteľov. Námietku o 3-minútovom meškaní začatia dražby súd považoval za nedôvodnú s tým, že takýto minimálny časový sklz nemôže viesť k neplatnosti dražby a mohol byť spôsobený aj rušivými námietkami brata žalobcu. Ďalšie námietky žalobcu smerovali proti hodnote nehnuteľnosti a vyhotoveniu znaleckého posudku. Súd zistil, že znalecký posudok bol žalobcovi zaslaný listom zo dňa 16.04.2018 na riadne evidovanú doručovaciu adresu, avšak žalobca si zásielku neprevzal. Posudok bol doručený aj zástupkyňi žalobcu. Keďže žalobca neposkytol súčinnosť na vykonanie ohodnotenia nehnuteľnosti, znalec postupoval v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách a vykonal ohodnotenie z dostupných údajov, pričom súd konštatoval, že lehota 30 dní pred dražbou pre doručenie posudku bola dodržaná. Ak si žalobca nesplnil

povinnosť a neposkytol súčinnosť, nemôže sa domáhať neplatnosti dražby z dôvodu, ktorý má pôvod v jeho konaní. Pretože žalobca ani jeho zástupkyňa nevzniesli proti posudku v zákonnej lehote žiadne námietky, súd považoval jeho neskoršie námietky k nepravdivosti, nesprávnej výmere a nedodržaniu postupu pri ohodnotení za bez právneho významu. Nakoniec súd zistil, že povinnosť umožniť obhliadku predmetu dražby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách bola dražobníkom splnená, čo preukázali zápisnice z obhliadok, ktoré sa konali pred pôvodnou aj opakovanou dražbou, čím vyvrátil tvrdenie žalobcu o neumožnení obhliadky.

1.13 Žalobca napadol zmluvu o vykonaní dražby (aj opakovanú) pre bližšie nekonkretizované vady, súd prvej inštancie však zistil, že zmluvy spĺňajú všetky náležitosti podľa § 16 zákona o dobrovoľných dražbách, vrátane vyhlásenia o možnosti draženia predmetu. Prípadné uvedenie nesprávnej výšky pohľadávky vo vyhlásení záložného veriteľa (žalovaného 1) nespôsobuje neplatnosť zmluvy; za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky zodpovedá záložný veriteľ a nemôže sa zbaviť zodpovednosti za škodu (§ 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách). Ak bola žalobcom spôsobená škoda uvedením nesprávnej výšky pohľadávky, môže si jej náhradu uplatniť samostatnou žalobou. Súd vyhodnotil ako bezpredmetnú námietku neprimeraného výkonu záložného práva, pri ktorom pohľadávka nedosahuje ani polovicu hodnoty založenej veci, pretože pohľadávka na uspokojenie v dražbe bola vyčíslená na 24 066,14 eura, zatiaľ čo hodnota predmetu dražby stanovená znaleckým posudkom bola 14 200 eur, teda hodnota nehnuteľnosti bola nižšia ako výška pohľadávky. Súd tiež zistil, že boli naplnené zákonné ustanovenia § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách o najnižšom podaní, keď najnižšie podanie bolo 14 200 eur pri prvej dražbe a 10 650 eur pri opakovanej dražbe, čo je v súlade so zákonom aj v prípade domu, kde má dlžník trvalý pobyt. Zmluvy o vykonaní dražby a opakovanej dražby boli uzavreté platne, lebo obsahujú všetky náležitosti citované v § 16 zákona o dobrovoľných dražbách (označenie navrhovateľa, dražobníka, predmetu dražby, dôvod konania dražby, vlastníka, najnižšie podanie, minimálne prihodenie a vyhlásenie o možnosti dražiť). Nedostatok pripojenia rámcovej zmluvy k vyjadreniam dražobníka nespôsobuje neplatnosť dražby, najmä ak povinné údaje (najnižšie podanie a minimálne prihodenie) obsahovala zmluva o opakovanej dražbe, na základe ktorej sa dražilo. Tvrdenie žalobcu, že oznámenie o dražbe nebolo zverejnené v zákonnej lehote a spôsobom, sa nepreukázalo. Žalovaný 2 (dražobník) si splnil povinnosti podľa § 17 zákona o dobrovoľných dražbách, čo potvrdzuje fotodokumentácia a zápisnice z obhliadok, kde bol objekt označený páskou a vyveseným oznámením o dražbe, ktoré však zástupkyňa žalobcu počas obhliadky odstránila. Taktiež nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že mu dražobník nezaslal oznámenie. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dražobník zaslal žalobcovi oznámenie o prvej dražbe (z 16.05.2018 na dátum 28.06.2018) a aj o opakovanej dražbe (z 11.07.2018 na dátum 23.08.2018). V oboch prípadoch žalobca zásielku neprevzal, čo viedlo k fikcii doručenia vrátením zásielok odosielateľovi.

1.14 Súd prvej inštancie zdôraznil, že neplatnosti dražby sa možno domáhať len v prípade porušenia zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým je dotknutá osoba priamo dotknutá na svojich právach. Je potrebné dbať na proporčnú ochranu majetkových práv veriteľa, vlastníka nehnuteľnosti a vydražiteľa a rešpektovať ústavný princíp primeranosti, keďže inštitút dražby vážne zasahuje do ústavných práv vlastníka. Súd nepreukázal, že by prípadné nedostatky dražby, ktoré neboli relevantné pre vyslovenie jej neplatnosti, viedli k zásahu do práv žalobcu v príčinnej súvislosti. Súd nevykonal dokazovanie dražobným spisom, pretože už vykonané dôkazy boli postačujúce na rozhodnutie vo veci. Na základe vykonaného dokazovania preto súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu, keď žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a neboli preukázané žiadne dôvody neplatnosti dražby, ktoré by vážne zasiahli do jeho práv. Naopak, vydražením sa znížil záväzok žalobcu voči záložnému veriteľovi, ktorým žalobca priznal úverový podvod, a súd chránil aj dobrú vieru vydražiteľa.

1.15 V dôsledku zamietnutia žaloby súd zrušil aj skôr nariadené neodkladné opatrenie o zdržaní sa scudzenia a vypratania nehnuteľnosti.

1.16 O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p., podľa zásady úspešnosti v konaní a priznal úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) C. s. p), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365

ods. 1 písm. b) C. s. p), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) C. s. p) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p).

2.1 Podľa žalobcu je rozsudok nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Po zrušení predchádzajúceho prvoinštančného rozsudku odvolacím súdom súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a nezaoberal sa dôsledne naplnením, resp. nenaplnením všetkých dôvodov neplatnosti dražby a ich vplyvom na práva spotrebiteľa, hoci to v odôvodnení rozsudku sám konštatoval. Odvolateľ upozornil na nesprávne stanovenie výšky úveru súdom prvej inštancie. Úver bol poskytnutý v sume 728 000 SK (čo bolo k 15.07.2004 pri kurze 40,043 SK/1 euro suma 18 180,46 eura), a nie 24 165,17 eura, ktorá vznikla prepočtom konverzným kurzom k 01.01.2009. Vzniknutý kurzový rozdiel vo výške 5 984,71 eura by nemal byť pripísaný na ľarchu spotrebiteľa. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nemal preukázať, že úver je hypotekárny. Záložná zmluva je neplatná pre neurčitosť, pretože absentuje zákonom stanovená náležitosť určenia najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Suma 728 000,- SK v zmluve (istina úveru) nemôže bez ďalšieho predstavovať hodnotu zabezpečenej pohľadávky, ktorá bola v skutočnosti vyššia (1 407 444,10 SK). Súd je povinný skúmať absolútnu neplatnosť úkonu z úradnej povinnosti. Žalobca tiež namietal nenastúpenie predčasnej splatnosti úveru. Banka po omeškaní splátok (začínajúc 28.10.2004) včas nevyužila svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pretože to nebolo urobené najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (podľa § 565 Občianskeho zákonníka). Predčasná splatnosť nenastala, oznámenie o začatí výkonu záložného práva z 17.08.2009 bolo neplatné. Napokon žalobca spochybnil aj postúpenie pohľadávky z 30.07.2010 na spoločnosť B. Faktoring Koveteléskezelo Zrt., pretože neboli splnené podmienky podľa zákona o bankách (§ 92 ods. 8), konkrétne banka nevyzvala spotrebiteľa na zaplatenie pohľadávky, čím ide o neplatný právny úkon. Na podporu uvedeného poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020. Žalobca namietal neplatnosť postúpenia pohľadávky z B. Faktoring Koveteléskezelo Zrt. na B. Faktoring Slovensko, s.r.o. (IČO 45730008) datovaného 05.10.2012, pričom tvrdí, že aj samotné postúpenie bankovej pohľadávky na nebankovú spoločnosť je v rozpore so zákonom, pretože sa mení jej obsah (§ 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a spotrebiteľ stráca ochranu vyplývajúcu z bankového tajomstva a regulácie bankového sektora. Hoci Zákon o bankách (§ 92 ods. 8) postúpenie pripúšťa, spotrebiteľ argumentuje, že v kontexte spotrebiteľských zmlúv má prednosť Občiansky zákonník (§ 52 ods. 2 a § 54 ods. 1, ktoré zakazujú odchýlenie sa od zákona v neprospech spotrebiteľa a dávajú prednosť Občianskemu zákonníku pred inými normami), z čoho vyvodzuje, že postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako banku je absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Postúpenie je neplatné aj v prípade, že k nemu nedošlo v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorý dovoľuje postúpiť len splatnú pohľadávku, pričom Najvyšší súd (Rozsudok sp. zn. 5 Cdo 39/2020) konštatoval v podobnom prípade, že k platnému zosplateniu úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo, a teda išlo o postúpenie nesplatennej pohľadávky, čo vedie k absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Odvolateľ spochybnil aj platnosť následnej dobrovoľnej dražby. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva z 17.08.2009 je podľa neho neplatné, a teda nemôže byť platná ani dražba. Namietal rozpor vo výške pohľadávky v zmluve o dražbe (24 066,34 eura) a v oznámení o výkone záložného práva (25 142,04 eura). Hlavná výhrada sa týka podhodnotenia predmetu dražby, pretože znalecký posudok z 10.04.2018 uvádza všeobecnú hodnotu 14 200 eur, zatiaľ čo hodnota zálohu v roku 2004 bola 29 018,80 eura, pričom namiesto zhodnotenia nehnuteľností v čase dražby hodnota klesla o viac ako polovicu. Dražobník podľa spotrebiteľa nezaistil ohodnotenie podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby (23.08.2018), ktoré by podľa verejne dostupných ukazovateľov NBS predstavovalo podstatne vyššiu sumu (napr. 482 300 eur pre Trnavský kraj). V dôsledku týchto porušení zákona o dobrovoľných dražbách vznikla spotrebiteľovi majetková ujma vo výške najmenej 463 650 eur a dražba by mala byť vyhlásená za neplatnú.

2.2 Závery rozsudku súdu prvej inštancie najmä v odseku 102 sú podľa žalobcu svojvoľné, protirečivé a nemajú oporu v zákonných ustanoveniach. Súd prvej inštancie zohľadnil proporcionalitu práv inak, ako je prospech spotrebiteľa, a nepreskúmateľne konštatoval, že pochybenia nemali vplyv na neplatnosť dražby a že sa vydražením znížil záväzok žalobcu. Žalobca tiež namietal nepresvedčivý názor súdu o neunesení dôkazného bremena a o tom, že jeho práva neboli dotknuté, pričom mu bol vydražený

rodinný dom, jeho jediné obydlie. Súd sa podľa žalobcu nevyrovnal s námietkami o nedoručovaní písomností veriteľom a dražobníkom, čo znemožnilo spotrebiteľovi uplatniť si svoje práva v dražbe (námietkať posudok, pohľadávku, premlčanie). Taktiež kritizuje názor súdu, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť poskytnúť súčinnosť na ohodnotenie, s čím súd spája nemožnosť domáhať sa neplatnosti, čo je v rozpore s právom na nedotknuteľnosť obydlia. Súd tak bez právneho dôvodu ospravedlňuje nezákonné konanie žalovaných.

2.3 Žalobca tvrdí, že konanie súdu prvej inštancie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, pretože súd opomenul zaoberať sa neplatnými právnymi úkonmi, ktoré dražbe predchádzali, pričom sa odvoláva na princíp, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9. decembra 2023 vo veci C-598/21, ktorý zdôrazňuje povinnosť vnútroštátneho súdu zaoberať sa klauzulou o predčasnej splatnosti úveru z hľadiska primeranosti a proporcionality vo vzťahu k nespĺneniu zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa a povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi ochranu. Súdny dvor opakovane judikoval, že pre posúdenie nekalej povahy zmluvnej podmienky o predčasnej splatnosti hypotekárneho úveru je relevantné, či je právo veriteľa požadovať splatenie celého úveru podmienené podstatným a dostatočne závažným nespĺnením povinnosti zo strany spotrebiteľa, a či vnútroštátne právo poskytuje spotrebiteľovi primerané a účinné prostriedky na odvrátenie účinkov tejto splatnosti. Súd pri posudzovaní nekalej povahy má preskúmať najmä proporcionalitu tohto práva veriteľa a zohľadniť napríklad závažnosť nespĺnenia záväzkov (výška nezaplatených splátok vo vzťahu k celkovej výške a dĺžke úveru) a dôsledky vyťahovania spotrebiteľa z obydlia, nakoľko právo na obydlie je základné právo zaručené článkom 7 Charty základných práv EÚ. Ak súd na základe tejto analýzy zistí, že klauzula je nekalá (spôsobila značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa napriek požiadavke dobrej viery), musí vylúčiť jej uplatnenie. Ďalej tvrdí, že súd prvej inštancie ignoroval a neskúmal nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách, neaplikoval relevantné články Smernice Rady 93/13/EHS a články Charty základných práv EÚ, čím nezohľadnil ochranu spotrebiteľa a základné právo na obydlie.

2.4 V dôvodoch svojho odvolania žalobca namietať aj porušenie práva na spravodlivý proces kvôli nesprávnemu právnemu posúdeniu, neúplne zistenému stavu veci, nedostatočnému vyrovnaní sa s námietkami, rozporu interpretácie s právnou praxou, rozporu s kogentnými normami, formalizmu a extrémnej inkonzistentnosti záverov. Súd nerešpektoval základné právne princípy, vykladal právo reštriktívne a v rozpore s medzinárodnými zmluvami (ako je čl. 3 a 19 Zmluvy o EÚ a čl. 47 Charty). Súd nedostatočne preskúmal podania a dôkazy a jeho odôvodnenie nespĺňa ústavné požiadavky na súdnu ochranu a preskúmateľnosť, pretože neposkytuje jasné a zrozumiteľné odpovede na právne relevantné skutočnosti. Poukázal sa na judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR (napr. 9 Cdo 7/2021) zdôrazňujúcu potrebu materiálneho právneho štátu, uprednostnenie riešenia sporu pred formalizmom (zásada iura novit curia), ochranu ústavných práv a povinnosť riadneho odôvodnenia. Podľa žalobcu zistený skutkový stav neobstojí, pretože by nemalo byť možné odňať alebo scudzitiť vlastnícke právo spotrebiteľa (ktoré je neodňateľné, nescudziteľné a nepremlčateľné) k rodinnému obydlíu z dôvodu nezaplatenia iba dvoch splátok vo výške 270,77 eura (pôvodne 10 842,71 SK), pre ktoré bola vyhlásená predčasná splatnosť a následne vykonaný výkon záložného práva. Žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby ho zrušil a vyhovel žalobe určením neplatnosti dražby.

3. Žalovaní v 1 a 2 v úvode vyjadrenia k odvolaniu žalobcu namietli oneskorené podanie odvolania, keď napadnutý rozsudok bol doručený splnomocnenej zástupkyňi žalobcu dňa 25.06.2024 a 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula 10.07.2024. Odvolanie žalobcu bolo doručené Okresnému súdu Dunajská Streda až 11.07.2024, teda po lehote, a preto navrhujú, aby Krajský súd v Trnave odvolanie ako oneskorené podané odmietol.

3.1 Podľa žalovaných 1 a 2 je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny a spravodlivý, s tým, že súd prvej inštancie rešpektoval predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu a dôsledne sa zaoberal všetkými žalobcom uvádzanými dôvodmi neplatnosti dražby. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správnych skutkových zistení a správneho právneho posúdenia veci. K námietke žalobcu, že úver nebol preukázaný ako hypotekárny, žalovaní uvádzajú, že zmluva o hypotekárnom úvere č. 91/3001/04HU jasne stanovovala poskytnutie hypotekárneho úveru v sume 24 165,17 eura (728 000 Sk) na účel rekonštrukcie rodinného domu a žalobca nikdy počas celého zmluvného vzťahu

nespochybňoval náležitosti uzatvorených zmlúv, dokonca ani po poskytnutí finančných prostriedkov a počas plnenia záväzkov. K námietke týkajúcej sa hodnoty zálohu a hodnoty pohľadávky žalovaní odkazujú na rozhodovaciu prax súdov (Rozsudok Krajského súdu Prešov 8 Co 59/2016), podľa ktorej porušenie povinností znalcom pri vypracovávaní znaleckého posudku pre účely ohodnotenia predmetu dražby nie je porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a teda ani dôvodom pre vyhlásenie neplatnosti dražby. Predmet dražby bol riadne ohodnotený znalcom Ing. Františkom Orságom dňa 17.04.2018 (posudok nebol starší než pol roka) a bola použitá správna metóda polohovej diferenciacie v súlade s platnou vyhláškou MS SR. Zdôraznili, že zákon o dobrovoľných dražbách v § 12 ods. 1 ukladá dražobníkovi povinnosť zaistiť ohodnotenie znaleckým posudkom, čo bolo splnené, a preto nedošlo k porušeniu zákona. Súd prvej inštancie v bodoch 89., 90. a 91. odôvodnenia dospel k správnym záverom a k spochybňovanej výške pohľadávky súd prvej inštancie správne uviedol, že nejde o dôvod určenia neplatnosti dražby. Za absurdnú a irelevantnú považujú žalovaní argumentáciu žalobcu, že ohodnotenie sa malo zaistiť podľa cien v Bratislavskom kraji, pretože nehnuteľnosť sa nachádza v obci B. v okrese Dunajská Streda, teda v Trnavskom kraji. Navyše cena dosiahnutá vydražením bola 18 650 eur, čo je viac než cena stanovená znaleckým posudkom (najnižšie podanie bolo 10 650 eur). Uviedli, že opakovanej dražby sa zúčastnilo viacero účastníkov, dražba prebehla štandardne a neboli ňou poškodené práva vlastníkov nehnuteľnosti. K námietkam žalobcu týkajúcim sa doručovania v procese dobrovoľnej dražby žalovaní odkázali na citovaný § 10 zákona o dobrovoľných dražbách s tým, že zásielky boli žalobcovi doručované na adresu uvedenú v úverovej a záložnej zmluve (B. XXX, XXX XX B.), ktorá je zároveň adresou predmetu dražby a adresou žalobcu na liste vlastníctva. Tieto zásielky sa vracali s vyznačením, že "adresát neznámy". Pripomenuli povinnosť žalobcu písomne informovať banku o podstatných zmenách, čo neurobil. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu sama uviedla, že žalobca je od roku 2012/13 stále na cestách. Bolo však preukázané, že znalecký posudok bol doručený splnomocnenej zástupkyňi žalobcu a jeho švagrinej p. D. B. dňa 20.04.2018, ktorá je s ním v pravidelnom kontakte. Tiež bolo preukázané, že splnomocnenej zástupkyňi boli zverené kľúče a odmietla sprístupniť nehnuteľnosť pri obhliadke, čím žalobca porušil svoje povinnosti zo zmluvy a tiež ustanovenie § 151m Občianskeho zákonníka o povinnosti strpieť a poskytnúť súčinnosť pri výkone záložného práva.

3.2 Žalovaní navrhli odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalobcu buď v súlade s ustanovením § 386 písm. a) C. s. p. ako oneskorene podané odmietol, alebo alternatívne, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania.

4. Žalovaná 3 vo vyjadrení k odvolaniu predovšetkým namietla oneskorené podanie odvolania žalobcom po uplynutí zákonnej lehoty, pričom žalobca nepodal návrh na odpustenie zmeškania lehoty. Túto skutočnosť žalovaná označila za samostatný a prvoradý dôvod na odmietnutie odvolania. Pokiaľ by odvolací súd odvolanie neodmietol, namietla jeho neopodstatnenosť z viacerých dôvodov. Poukázala na § 24 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sa právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou tohto zákona posudzujú podľa doterajších predpisov, s tým, že sumy v slovenských korunách sa odo dňa zavedenia eura považujú za sumy v eurách podľa pravidiel prechodu na euro. Preto je námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho uvedenia sumy úveru bezpredmetná, pretože postup, ktorý žalobca žiada, by bol v rozpore so zákonom. Námietka žalobcu týkajúca sa prepočtu výšky splátky na eurá a nerelevantnosti prepočtu aktuálnym konverzným kurzom je tiež neopodstatnená, keďže povinnosť duálneho zobrazovania vznikla až účinnosťou tohto zákona, tri roky po doručení výzvy. Ďalej uviedla, že úver bol súdmi oboch inštancií posúdený ako hypotekárny, čo je preukázané aj zmluvou z 15.07.2004 na rekonštrukciu rodinného domu, čím spĺňa aj účelové kritériá. Poplatky súvisiace s úverom boli dohodnuté v článku V úverovej zmluvy, preto je námietka týkajúca sa poplatkov bezpredmetná. Navyše, ide o novotu v konaní, ktorú nie je možné viesť v štádiu (v poradí druhého) odvolacieho konania. Žalobca bol vo všetkých dokumentoch banky označený trvalým bydliskom B. XXX a neoznámil banke inú adresu na doručovanie, hoci to bola jeho zmluvne dohodnutá povinnosť. Žalovaná poukázala aj na povinnosť žalobcu vyplývajúcu z § 9 zákona č. 253/1998 Z. z. (ohlásenie pobytu v zahraničí dlhšieho ako 90 dní), ktorú žalobca nerešpektoval. Domáhanie sa „výhody“ zo strany žalobcu, ktorý dlhodobo porušoval zmluvnú a zákonnú povinnosť, je v rozpore s dobrými mravmi, zmluvou a zákonom. Žalovaná odmietla výhrady k doručovaniu na zmluvnú/trvalú adresu a zdôraznila, že nie je povinnosťou banky pátrať po mieste pobytu dlžníka, ktorý mení adresy. Námietka porušenia § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka (najvyššia hodnota istiny) je bezpredmetná, pretože hodnota istiny úveru bola vo všetkých zmluvných dokumentoch vyčíslená v SKK bez dohody o viazanosti na inú menu. Tvrdenie žalobcu o kolízii zákona o bankách a Občianskeho zákonníka je tiež bezpredmetné, pretože postúpením pohľadávky sa nemení obsah záväzku, ktorým

naďalej zostáva zaplataenie peňaznej sumy, a žalobca nešpecifikoval, ako sa mal obsah záväzku zmeniť. K relevantnosti judikatúry uviedla, že citované rozhodnutie sp.zn. 5Cdo/36/2020 nie je relevantné, keďže v prípade žalobcu nešlo o postúpenie pohľadávky pozostávajúce súčasne zo splatnej a nesplatnej časti. Žalobca cituje čl. 21 Ústavy SR neúplne, pričom žalovaná poukazuje na odsek 3 (výnimky pre zásah do nedotknuteľnosti obydliá). Tvrdenie žalobcu je vadné v princípe, nehľadiac na to, že súd je viazaný nielen znením zákona (zákon o dobrovoľných dražbách, § 151m Občianskeho zákonníka), ale aj jeho zmyslom a účelom. Namietaná „nerovnováha“ pri realizácii záložného práva je v právnom poriadku vyriešená ustanovením znemožňujúcim postihnúť nehnuteľnosť pre pohľadávku neprevyšujúcu 2000 eur, pričom dlh žalobcu túto sumu mnohonásobne prevyšoval. Žalovaná 3 poukázala na skutočnosť, že žalobca postupoval malafidne (v zlej viere) už pri získaní úveru, pričom toto konanie bolo súdom vyhodnotené ako trestný čin. Odvolanie ako celok (okrem úvodu) pôsobí dojmom prevzatia teoretickej úvahy vzťahujúcej sa na odlišnú vec. Ani postavenie spotrebiteľa neposkytuje žalobcovi možnosť domáhať sa zrušenia rozhodnutia bez riadnej špecifikácie odvolacích dôvodov a ich skutkového odôvodnenia. Žiadne zákonné ustanovenie nezaväzuje odvolací súd, aby „domýšľal“ a „dotváral“ odvolanie.

4.1 Žalovaná 3 navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol, alternatívne potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

5. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaných 1, 2 a 3 zopakoval tvrdenia uvedené v odvolaní. Uviedol, že jeho odvolanie bolo podané včas. Namietol nesprávne uvedenú sumu 24 165,17 eura, pretože mu bola poskytnutá suma 728 000 SKK, čo bolo v deň podpisu zmluvy (pri kurze 40,043 SKK/Eur) ekvivalentné sume 18 180,46 eura. Spochybnil platnosť záložnej zmluvy o zriadení záložného práva pretože tu absentuje náležitosť týkajúca sa najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Právne úkony banky smerujúce k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru neboli vykonané v súlade so zákonom. Dňa 20. apríla 2005 banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého dlhu (757.429,11 Sk), avšak toto vyhlásenie nebolo žalobcovi doručené. Veriteľ taktiež nevyužil právo žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čím došlo k porušeniu kogentného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Predčasná splatnosť úveru nenastala, a tým pádom nemohol veriteľ dňa 17. augusta 2009 začať ani výkon záložného práva. Žalobca poukázal na neplatnosť postúpenia pohľadávky (30. júla 2010) z B. Banka Slovensko, a. s. na spoločnosť B. Faktoring Koveteléskezelo Zrt. Neboli splnené podmienky na postúpenie, pretože banka nevyzvala spotrebiteľa na zaplataenie pohľadávky 757 429,11 SKK podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a tento úkon je preto neplatný. Navyše spochybnil existenciu spoločnosti B. Faktoring Koveteléskezelo Zrt. v čase podpisu zmluvy (podľa obchodného registra SR mala byť založená až 19. septembra 2010. Poukázal na nesúlad vo výške pohľadávky uvedenej v Zmluve o dražbe (24 066,34 eura) a pôvodnej pohľadávky z predčasného splatenia úveru prepočítanej konverzným kurzom (25 142,04 eura). Namietol, že hodnota predmetu dražby bola zámerne podhodnotená. Žalovaní porušili § 10 ods. 1 a § 22 zákona o dobrovoľných dražbách tým, že mu písomnosti a zásielky týkajúce sa dražby (vrátane oznámenia o výkone záložného práva, znaleckého posudku, oznámení o dražbe) vedome nedoručovali na adresu prechodného bydliska v Slovinsku, ktorou žalovaný v 1 disponoval. Poukázanie súdu na doručenie na adresu trvalého bydliska s poznámkou „adresát neznámy“ a následné považovanie za doručené je podľa žalobcu neakceptovateľné. Nedoručením oznámenia o výkone záložného práva mu bolo znemožnené uplatniť námietku premlčania pohľadávky. Taktiež namieta nesprávne doručenie znaleckého posudku švagrinej bez plnej moci. Žalobca vyjadruje presvedčenie, že súd prvej inštancie postupoval disproporčne, jednostranne.

6. Žalovaní 1 a 2 v odvolacej duplike uviedli, že ide o opakované argumenty z predchádzajúceho konania a odvolania, ku ktorým sa už podrobne vyjadrili. Napadnutý rozsudok považujú za vecne správny, spravodlivý a v súlade s uznesením Krajského súdu v Trnave, pričom súd prvej inštancie sa dôsledne zaoberal všetkými dôvodmi neplatnosti dražby. K tvrdeniam o neprístupnosti nehnuteľnosti a údajnom vlámaní žalovaní dokladajú, že zo zápisníc z obhliadok predmetu dražby (z 05.02.2018, 12.06.2018 a 26.06.2018, ktoré sú už súčasťou spisu ako P11 a P12 vyjadrenia k žalobe) vyplýva, že pani D. B. (švagriná dlžníka) disponovala kľúčmi a napriek tomu odmietla sprístupniť nehnuteľnosť, s vyhlásením, že urobí všetko preto, aby nehnuteľnosť získala.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné

náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Žalovaní v 1. až 3. rade vo svojich vyjadreniach k odvolaniu žalobcu predovšetkým namietali, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Odvolací súd v súvislosti s uvedenou námietkou uvádza, že napadnutý rozsudok bol doručený žalobcovi (jeho splnomocnenej zástupkyni) dňa 25.06.2024, odvolanie žalobcu bolo súdu prvej inštancie doručené elektronicky bez autorizácie dňa 09.07.2024 a dňa 11.07.2024 bolo doručené súdu prvej inštancie osobne. V súlade s ustanovením § 362 ods. 1 v spojení s § 125 ods. 1, 2 C. s. p. teda bolo doručené riadne a včas.

9. Predmetom konania je nárok žalobcu, voči žalovaným na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctve č. XXX pre okres Dunajská Streda, obec a katastrálne územie B., konanej dňa 23.08.2018.

10. Predmetom odvolacieho konania je, s prihliadnutím na rozsah a dôvody odvolania, preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s tvrdenou neplatnosťou záložnej zmluvy a o tom, že bol dotknutý na svojich právach porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

11. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého prvoinštančného rozhodnutia dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vo výroku vecne správne, vychádzajúce zo správne zisteného skutkového stavu, keď súd výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd teda vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, keď zistil, že nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Súd prvej inštancie sa vyčerpávajúcym spôsobom zaoberal jednotlivými námietkami žalobcu, správne aplikoval príslušné hmotnoprávne normy, ktoré aj správne vyložil. Napadnutý rozsudok riadne, logicky, podrobne a presvedčivo odôvodnil, pričom sa zároveň vyrovnal so skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci aj námietkami a argumentáciou žalobcu v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a z dôvodu vyrovnania sa s odvolacími námietkami žalobcu, ktorú sú vo svojej podstate totožné s jeho námietkami vznesenými v prvoinštančnom konaní, uvádza nasledovné:

12. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Odvolací súd tu súhlasne so súdom prvej inštancie odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. augusta 2020, sp. zn. 6Cdo/66/2019, v zmysle ktorého sa môže osoba dotknutá na svojich právach domáhať na súde určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby osobitným typom žaloby, ktorá je upravená v ustanovení § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Ide o inštitút právnej ochrany proti dobrovoľnej dražbe, ktorý môžu uplatniť osoby ňou dotknuté ako jediný prostriedok nápravy a ochrany práva na zvrátenie výsledku dobrovoľnej dražby. Dražba je neplatná len za predpokladu, že na základe podanej žaloby o tom rozhodol rozsudkom súd a určil dražbu za neplatnú. Jedným z dôvodov, pre ktorý je možné uplatniť žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, je porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Zákon výslovne neustanovuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie má za následok neplatnosť dražby. Upravuje len prípady, v ktorých nie je možné vysloviť neplatnosť dražby (§ 21 ods. 6 zákona č. 527/2022 Z. z.). Keďže ide o jediný prostriedok procesnej ochrany dotknutej osoby a iné dôvody, ktoré by neumožňovali vysloviť neplatnosť dražby titulom porušenia zákona alebo titulom iných skutočností, zákon neuvádza, treba v tomto smere zvoliť skôr extenzívny výklad. K úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby ale nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení zákona. Predpokladom úspechu takejto žaloby je, že musí ísť o také jeho porušenie, ktorým je zároveň žalujúca strana aj reálne dotknutá na svojich právach. Medzi porušením niektorého ustanovenia zákona a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby musí existovať príčinná súvislosť. To znamená, že pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia musia byť

kumulatívne splnené dva predpoklady a to, že boli porušené ustanovenia tohto zákona, a že žalujúca osoba bola práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalujúcu stranu.

13. Odvolací súd opakuje, že súd prvej inštancie posúdil vec v zmysle vyššie uvedeného, správne vychádzal z toho, že povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalujúcu stranu. V zmysle predchádzajúceho – zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu sa podrobne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami uvedenými žalobcom, ktoré podľa žalobcu mali zakladať neplatnosť dražby, pričom dospel k správne mu záveru o nepreukázaní žalobcom tvrdených dôvodov neplatnosti. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v rámci ktorého sa prvoinštančný súd podrobne zaoberal jednotlivými uplatnenými dôvodmi neplatnosti, pričom sa s týmto odôvodnením stotožňuje – ide najmä o odseky 8. až 37. a 60. až 102. odôvodnenia).

14. K jednotlivým odvolacím námietkam, ktoré však už zodpovedal vo svojom rozhodnutí z väčšej časti súd prvej inštancie, odvolací súd dodáva nasledovné.

15. K námietke o tom že nebolo preukázané, že poskytnutý úver bol hypotekárny, pričom nebol poskytnutý v sume uvádzanej súdom prvej inštancie (24 165,17 eura) odvolací súd uvádza, že už z názvu a úvodných článkov zmluvy je zrejmé, že bola uzatvorená zmluva o hypotekárnom úvere na zmenu dokončenej stavby – rekonštrukciu RD vo výške 728 000 Sk, pričom návratnosť úveru bola zabezpečená zriadením záložného práva na predmetné nehnuteľnosti, v tom čase vo vlastníctve žalobcu, zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre okres Dunajská Streda, obec a katastrálne územie B.. Hypotekárnym úverom je pritom úver, ktorý je zabezpečený záložným právom alebo iným zabezpečovacím právom k nehnuteľnosti vrátane rozostavanej stavby, k bytu vrátane rozostavaného bytu alebo k nebytovému priestoru vrátane rozostavaného nebytového priestoru (ďalej len „nehnuteľnosť“), k časti nehnuteľnosti alebo k budúcej nehnuteľnosti a ktorý poskytuje banka, zahraničná banka alebo pobočka zahraničnej banky (§ 5 písm. z) pod ah) zákona č. 483/2001 o bankách). V preskúmvanej veci išlo o úver na rekonštrukciu rodinného domu zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam podľa čl. II. ods. 1 zmluvy. Vo vzťahu ku konverzii meny slovenská koruna na euro je potrebné dať za pravdu žalovanej 3 a poukázať na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike, podľa ktorého sa ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov s tým, že sumy a majetkové hodnoty vyjadrené v slovenských korunách sa odo dňa zavedenia eura považujú za sumy a majetkové hodnoty vyjadrené v eurách podľa pravidiel pre prechod na euro, ak sa účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Správne teda bola pri prepočte sumy 728 000 Sk použitá hodnota 30,126 Sk za 1 euro, teda $728\ 000/30,126 = 24\ 165,17$ eura.

16. Odvolacia námietka žalobcu o neplatnosti záložnej zmluvy s tým, že súd prvej inštancie bol povinný z úradnej povinnosti záložnú zmluvu podrobiť súdnemu prieskumu, je tiež nedôvodná. Súdom prvej inštancie zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti zo dňa 15.07.2004 podrobil prieskumu (odsek 67. odôvodnenia rozsudku), pričom zistil, že obsahuje náležitosti vyžadované ustanovením § 151a Občianskeho zákonníka. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na dôvody uvedené v citovanom odseku 67. odôvodnenia rozsudku.

17. Žalobca ďalej namietal, že právne úkony veriteľa – banky neboli vykonané v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, druhá veta, pretože veriteľ nepoužil právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

18. Podľa čl. IV ods. 13 písm. b) zmluvy o hypotekárnom úvere banka je oprávnená požadovať splatenie úveru vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti okrem iného aj vtedy, ak dlžník v dohodnutom termíne splatnosti neuhradí mesačnú anuitnú splátku, alebo neuhradí dve po sebe nasledujúce splátky úveru. Z výzvy na predčasné splatenie dlhu zo dňa 20.04.2005 vyplýva, že žalobca neuhradil jednotlivé splátky splatné od 20.10.2004 až do dňa vyhotovenia výzvy, teda do 20.04.2005, z čoho nepochybne vyplýva, že bol v omeškaní aj so splátkou splatnou bezprostredne pred uvedenou výzvou na predčasné splatenie dlhu. Je potrebné dodať, že § 53 Občianskeho zákonníka ešte neobsahoval ods. 9, ktorý v prípade spotrebiteľských zmlúv upravoval osobitný právny režim pri

uplatnení § 565. Aj uvedená odvolacia námietka žalobcu je preto nedôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že banka, resp. jej právny nástupca mal právo na zaplatenie nesplatenej časti úveru nielen z dôvodu, že žalobca si neplnil svoje povinnosti z úverovej zmluvy ale aj z dôvodu, že bol uznaný vinným pre trestný čin úverového podvodu a bola mu uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 24 066,34 eura, ako skonštatoval aj súd prvej inštancie. Je preto potrebné poukázať podporne aj na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca sa domáha ochrany svojich práv, vo svojich podaniach poukazuje na svoje postavenie spotrebiteľa, nepriaznivú situáciu, v ktorej sa ocitol si však spôsobil sám svojím konaním, základ ktorého bol v spáchaní trestného činu, pričom ani po vyhlásení rozsudku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania úverového podvodu a ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, neprejavil naozajstný záujem dlžnú sumu, resp. náhradu škody splatiť.

19. K námietkam žalobcu o nedostatku doručovania písomností odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie riadne zistil, na akej adrese mal v rozhodnom čase žalobca evidovaný trvalý pobyt a konštatoval, že všetky relevantné písomnosti boli žalobcovi doručované na adresu jeho trvalého pobytu.

20. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne ohodnotenie nehnuteľností – predmetu dražby, odvolací súd opäť poukazuje na odseky 89.-90. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie správne konštatoval, že znalecký posudok, ktorým bol predmet dražby ohodnotený bol žalobcovi doručovaný na adresu jeho trvalého pobytu, kde si zásielku neprevzal. Znalecký posudok bol doručovaný aj jeho zástupkyňi. Námietky voči znaleckému posudku vznesené zo strany žalobcu neboli (§ 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách).

21. V dôvodoch svojho odvolania žalobca namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy. Žalobca však neuvádza o aké dôkazy ide, pričom z obsahu spisu nevykonanie navrhnutých relevantných dôkazov nevyplýva. Súd prvej inštancie skonštatoval, že dokazovanie dražobným spisom nevykonaný z dôvodu, že vykonaným dokazovaním mal zistené skutkové okolnosti postačujúce pre rozhodnutie.

22. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry najvyšších súdnych autorít, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

23. 23. Súd prvej inštancie rozhodol správne i o nároku na náhradu trov konania, keď podľa § 255 ods. 1 C. s. p. priznal v spore úspešným žalovaným 1, 2 a 3 proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov v celom rozsahu.

24. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd uzatvára, že odvolacie dôvody, uplatnené žalobcom, naplnené neboli, odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p..

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a v odvolacom konaní úspešným žalovaným priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

27. Senát odvolacieho súdu prijal toto uznesenie pomerom hlasov 3:0, jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).